

ՄԻՈՆ

ԽԴ. ՏԱՐԻ-ՆՈՐ ՇՐՋԱՆ

ԿՐՕՆԱԿԱՆ, ԳՐԱԿԱՆ, ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ
ՊԱՇՏՕՆԱԹԵՐԹ ԵՐՈՒՍԱԿԷՄԻ ՀԱՅ ՊԱՏՐԻԱՐԿՈՒԹԵԱՆ

SION

OFFICIAL PUBLICATION OF THE ARMENIAN PATRIARCHATE, JERUSALEM
A BIMONTHLY OF RELIGION, LITERATURE AND PHILOLOGY

VOL. 44 NO. 1 - 2

1970 Յունուար - Փետրուար Թիւ 1 - 2

ԱՄԵՆ. Ս. ՊԱՏՐԻԱՐԹ ԿՐԻ ԺՆՆԴԵԱՆ ՊԱՏԳԱՍԸ

Բ Ե Թ Ղ Ե Հ Է Մ Ի Ս Ո Ւ Ր Բ Ա Յ Ր Է Ն

ԺՈՂՈՎՈՒՐԴ ՀԱՅՈՑ ՈՐ ՅԵՐՈՒՍԱԿԷՄ, Ի ՀԱՅԱՍՏԱՆ
ԵՒ Ի ՍՓԻՒՌՍ ԱՇԽԱՐՀԻ

Կը խօսիմ ձեզի, Բեթ-դեհեմի մեր Տիրոջ ծննդեան Այրէն, փոխանցելու քաղցր աւետիսը այս գիշերուան՝ որ երկու հազար տարիներ առաջ աշխարհին տրուեցաւ, հովիւներու եւ հրեշտակներու բերնով, ծննդեան բոցավառ աստղին ներքեւ:

Այս գիշեր վերստին, յամուսն ծնող Աստրծոյն, կը հնչէ հրեշտակներու երգը, ջերմ ու աներկբային, որուն ներշնչումը գերագոյն կարիքն է քրիստոնէին համար, վասնզի աստուածաշատութեան խորհուրդն է որ թեւաւոր վերելքով կը տանի եւ կը հանէ զմեզ, երկրէն երկինք, հանդիսատես ընելու մարմնով երեւոյց Աստուծոյ մը զօրութեանը՝ որ յախտեանկան փառքերու մէջ կը ծրարուի:

1989-2670
A.R. @

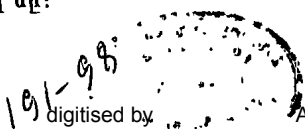
Մեր Տիրոջ ծնունդը, սրտառուչ եւ գեղեցիկ դրուագ մը չէ միայն, մին անոնցմէ՝ որոնք մեծ յիշատակներով կը հարստացնեն կեանքը, այլ սկիզբը նոր կտրգի մը՝ մարդկային պատմութեան մէջ:

Յիսուսի ծննդեան նախօրեակին, իշխողներու եւ գերիներու այդ օրերու աշխարհին մէջ, երբ խաղաղութիւնն ու սէրը երազներ իսկ չէին մարդոց հոգիներուն, երբ արդարութիւնը տառապանք էր եւ նախնիքը հեշտամէք, երբ յղիացում, արիւն եւ բըրտիմէք իրարու կուգային, գոյաւորելու անկարելի եւ դժոխային կեանքը այդ դարերուն, չկար անլի փաղք երազ եւ սփոփանք, քան սիրոյ, խաղաղութեան եւ արդարութեան համերգը, որ կուգար փշրելու արեան ալիքները եւ անուշելու թշուառութեան մրաշայլ մարդոց սիրտերուն:

Աւետարանի պատմութեան բոլոր տընեակները, որոնց իրաւունքը սուրբ է մեզի համար, կը հաստատեն թէ Քրիստոսի սիրոյ եւ խաղաղութեան ոգին անուշահոտ օծումը եղաւ ապականած մարդկութեան: Աստուածախառն շունչ մը՝ որ թափանցեց քայքայուած եւ ապականած ընկերութեան մը բոլոր խաւերուն մէջ, ուր անիրաւածներ, վիրալից սրտեր եւ գերիներ կային, ամբարիշտ լուծերու ներքեւ գրաստացած, ինչպէս մատի լոյսի կարօտ կոյրեր եւ նշմարտութեան ուղին կորուսած իմաստուններ, խարխափելով թանձրացած եւ անարշալոյս մութի մը մէջ: Աշխարհ բերուած այդ ոգիով մարդկային ստոյգ գիտակցութեան արժէքը բարձրացաւ գերազանցօրէն, ներշնչելով մեզի մեր փրկութեան խարխսն եղող հաւատքը եւ հոգեւոր դիցազնութեան մը անփշրելի գէնն ու գրասը հազցնելով մեզի:

Մանուկ մըն է այս գիշերուան ծնող Աստուածը, որ կը ննջէ յարդին վրայ մտորին, բայց որ պիտի մտի գահուն, շինուած գերութեան ծանրութեան ներքեւ կէոզ սիրտերէ եւ իմաստութեան ծարաւ հոգիներէ: Որ պիտի առնէ ուժն ու իմաստութիւնը հնութեան կարծեցեալ աստուածներէն եւ պիտի տայ գայն հովիւին ու ձկնորսին: Պիտի ազատէ գանձի օրերու գերութեանէն, պիտի նետէ իր հոգիին հունտը սիրտերուն խորը, հոն բուսցնելու համար արքայութեան կարմիր ու ներմակ ծաղիկները, նման մարդոց վէրքերուն եւ յոյսերուն:

Յիսուսի ծնունդը, մարդուն եւ Աստուծոյ երջանիկ հանդիպման, այսինքն կորսուած որդիին եւ Հօրը վերագիտին տօնն է: Մանուկը որ կուգար իրեն իբր օրօրոց ընտրելու բովանդակ աշխարհը, մարմնացած սէրն է, աշխարհը տաքցնող ոգին, որ կը բանայ երկնքին սիրտը եւ մարդու արգանդը, սքանչելի եւ նոր խորհուրդով մը:

Աշխարհը պէտք ունէր այս գիշեր մարմին առնող այդ Սուրբ Հոգիին, որ կրակի պիտի վերածէր մեր կաւը, պզտոր եւ գունատ մեր խորհուրդներուն պարգեւելու ստեղծումի երաշքը: Հոգին որ չի գար մեզի այս աշխարհի ուժերէն, որ յախտեմական ժայթքն ու բխումն է լոյսի եւ սիրոյ, որ մեզի կը բերէ հաւաստի-
քը մեր կեանքը պայծառակերպելու աստուածայինին մէջ եւ գայն տանելու յաներժին:

Դուք, գաւակներ Հայաստանեայց Եկեղեցւոյ որ կը հաւա-
տաք երկրի վրայ մարմնով երեւցող Աստուծոյ Որդիին, այս գի-
շեր անգամ մը եւս ձեր երկիւղած էութեան խորերէն երգեցէ՛ք Հայ
փերթոզին օրհնութեան սրտառուչ հրաւերը՝ «Խորհուրդ մեծ եւ
սքանչելի, որ յայսմ աւուր յայտնեցաւ, որդիք մարդկան օրհնե-
ցէ՛ք, զի վասն մեր մարմնացաւ»:

